

فصلنامه مطالعات نوین بانکی

شماره مجوز: ۸۳۲۸۹ ((شماره بیست و سوم-تابستان ۱۴۰۳)) ISSN : 5420-2645

مطالعه عملکرد مدیریت ریسک بر عملکرد موسسه های مالی و اعتباری

(تاریخ دریافت ۱۴۰۳/۰۵/۰۲ تاریخ تصویب ۱۴۰۳/۰۶/۲۷)

عبدالقادر باوردی^۱

دارنده تندیس پژوهشگر برتر هفتمین جشنواره پژوهشگران برتر موسسه قانون یار ۱۴۰۲

کارشناسی ارشد رشته مدیریت دولتی، گرایش مدیریت مالی دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران

چکیده

این مطالعه تأثیر شیوه های مدیریت ریسک را بر عملکرد مؤسسات مالی با تمرکز بر شناسایی رابطه بین استراتژی های مدیریت ریسک و موفقیت کلی سازمانی بررسی می کند. این تحقیق با انجام تحلیلی جامع از مدیریت ریسک، از جمله مدل های ارزیابی کمی ریسک، تکنیک های تست استرس، و اقدامات انطباق مقرراتی، به دنبال ارائه بینشی در مورد اثربخشی رویکردهای مختلف مدیریت ریسک در کاهش آسیب پذیری های مالی است. علاوه بر این، این مطالعه با هدف بررسی تأثیر عوامل اقتصاد کلان، مانند نوسانات نرخ بهره، نوسانات بازار، و رویدادهای ژئوپلیتیکی، بر چشم انداز مدیریت ریسک در مؤسسات مالی است. این مطالعه از طریق تجربی شاخص های عملکرد کلیدی، نسبت های مالی و معیارهای عملکرد تعدیل شده با ریسک، تلاش می کند تا اثرات مستقیم و غیرمستقیم مدیریت ریسک را بر ثبات مالی، سودآوری و موقعیت رقابتی بانک ها و سایر واحدهای مالی مشخص کند. در نهایت، این تحقیق به درک عمیق تر از تعامل پیچیده بین مدیریت ریسک و عملکرد کلی مؤسسات مالی کمک می کند و در نتیجه تصمیم گیری استراتژیک و تدوین سیاست در بخش مالی را آگاه می کند.

واژگان کلیدی: مدیریت ریسک، موسسه های مالی، بهبود عملکرد موسسه های مالی

^۱ qader.bawardi@yahoo.com

مقدمه

در چشم انداز پویای مالی جهانی، مدیریت موثر ریسک یک ضرورت اساسی برای حفظ ثبات و شکوفایی مؤسسات مالی است. تأثیر متقابل بین ریسک و عملکرد در چارچوب بانک‌ها، شرکت‌های بیمه و سایر نهادهای مالی توجه قابل توجهی را از سوی محققان، تنظیم‌کننده‌ها و دست‌اندرکاران صنعت به خود جلب کرده است. رابطه پیچیده بین شیوه‌های مدیریت ریسک و عملکرد سازمانی، محور تحقیق در این مطالعه را تشکیل می‌دهد، با هدف روشن کردن پیامدهای چندوجهی استراتژی‌های کاهش ریسک بر سلامت مالی و رقابت موسساتی که در محیط‌های پیچیده و بی‌ثبات بازار فعالیت می‌کنند. [۴]

در دهه‌های گذشته، شبح بحران‌های مالی، اختلالات بازار و اصلاحات نظارتی بر نقش محوری چارچوب‌های مدیریت ریسک قوی در حفاظت از دوام و انعطاف‌پذیری مؤسسات مالی تأکید کرده است. ظهور محصولات مالی نوآورانه، گسترش فناوری‌های دیجیتال، و به هم پیوستگی بازارهای جهانی، ابعاد جدیدی از ریسک را ایجاد کرده است که نیاز به رویکردی فعال و انطباقی برای مدیریت ریسک دارد. با اذعان به ماهیت در حال تحول ریسک، این مطالعه تلاش می‌کند تا کارایی ابزارها و روش‌های مختلف مدیریت ریسک را در تقویت مؤسسات مالی در برابر مجموعه‌ای از خطرات، از جمله پیش‌فرض اعتبار، نوسانات بازار، کمبود نقدینگی، و مخاطرات عملیاتی بررسی کند. [۱]

علاوه بر این، این مطالعه به دنبال زمینه‌سازی اثرات عملکرد مدیریت ریسک در محیط گسترده‌تر اقتصاد کلان و نظارتی، با شناخت تأثیر عوامل خارجی مانند نوسانات نرخ بهره، تنش‌های ژئوپلیتیکی، و اصلاحات نظارتی بر مواجهه با ریسک و استراتژی‌های کاهش ریسک مؤسسات مالی است. . با تصدیق تعاملات پیچیده بین فرآیندهای مدیریت ریسک داخلی و

نیروهای محیطی خارجی، هدف این تحقیق ارائه درک جامعی از عوامل تعیین کننده عملکرد مؤسسه مالی در رابطه با شیوه‌های مدیریت ریسک است. [۳]

با توجه به ملاحظات فوق، این مطالعه کاوش دقیقی از مفاهیم عملکرد مدیریت ریسک در موسسات مالی را آغاز می‌کند که با ترکیبی از ینش‌های نظری، تحلیل‌های تجربی و دیدگاه‌های صنعت پیش می‌رود. از طریق بررسی عمیق ابعاد به هم پیوسته ریسک و عملکرد، این تحقیق تلاش می‌کند تا ینش‌های عملی را برای تصمیم‌گیران، سیاست‌گذاران و ذینفعان ارائه دهد و از این طریق گفتمان را در مورد استراتژی‌های مدیریت ریسک و تأثیر آنها بر پایداری و شکوفایی مالی غنی‌تر کند. موسسات در یک چشم انداز مالی همیشه در حال تحول... [۲]

وام‌ها بزرگترین و بدیهی‌ترین منبع ایجاد ریسک اعتباری در موسسات مالی و اعتباری‌ها هستند. به بیان دیگر، اعطای وام و تسهیلات موسسات مالی و اعتباری را در معرض ریسک قرار می‌دهد. وجود چنین ریسکی در عملکرد بانکها میتواند به صورت نامطلوب متأثر کند. به عنوان مثال قسمتی از مشکلات امروز بانکهای کشور ایران در زمینه افزایش مطالبه‌های معوق و سوخت شده به دلیل عدم بهره‌گیری بانکها از نظام اندازه‌گیری و مدیریت ریسک اعتباری است. [۴]

ساختار مالی به چگونگی ترکیب منابع تأمین مالی از قبیل بدهی‌های کوتاه مدت و بدهی‌های بلندمدت و سهام ممتاز و عادی اشاره دارد. یک موسسات مالی و اعتباری باید ساختار مالی خود را به گونه‌ای برنامه‌ریزی نماید که قادر باشد میزان بهره‌وری از وجوه را حداکثر نموده و وضعیت خود را با سهولت بیشتری با تغییر شرایط وفق دهد. [۵]

استفاده بیش از حد از بدهی، موسسات مالی و اعتباری را با احتمال خطر عدم ایفای تعهدات و افزایش احتمال ورشکستگی مواجه می سازد. در صورتی که بدهی ها، موسسات مالی و اعتباری را با ریسک قابل ملاحظه ای مواجه نکند باید از آنها استفاده کرد، در غیر این صورت باید از آن صرف نظر کرد.[۲]

بخش اول: بیان مسئله

چشم انداز مالی معاصر با تلاقی نیروهای پویا، از جمله پیشرفت سریع فن آوری، بررسی دقیق نظارتی، و پیچیدگی های ژئوپلیتیکی مشخص می شود، که همگی برای ایجاد یک محیط ریسک پیچیده و در حال تحول برای موسسات مالی همگرا هستند. در این محیط، مشکل اساسی که تحقیقات علمی را ایجاب می کند حول مفاهیم عملکرد استراتژی های مدیریت ریسک به کار گرفته شده توسط مؤسسات مالی می چرخد. به طور خاص، این مطالعه به دنبال رسیدگی به حوزه های مشکل کلیدی زیر است: [۷]

کارآمدی شیوه های مدیریت ریسک: اثربخشی شیوه های مدیریت ریسک رایج در محافظت از موسسات مالی در برابر مجموعه ای از ریسک ها، شامل خطرات اعتباری، بازار، نقدینگی، عملیاتی و استراتژیک، نیاز به بررسی انتقادی دارد. درک نقاط قوت و محدودیت های چارچوب های مدیریت ریسک موجود برای سنجش اثربخشی آنها در تقویت ثبات مالی و انعطاف پذیری موسسات ضروری است.

تأثیر عوامل کلان اقتصادی: تعامل بین عوامل اقتصاد کلان، مانند نوسانات نرخ بهره، تنش های ژئوپلیتیکی و اصلاحات نظارتی و چشم انداز مدیریت ریسک موسسات مالی چالش مهمی را ایجاد می کند. تجزیه و تحلیل تأثیر متغیرهای اقتصادی خارجی بر فرآیندهای

مدیریت ریسک داخلی برای درک عوامل تعیین کننده چند وجهی عملکرد مؤسسه مالی ضروری است.

ارتباط بین مدیریت ریسک و عملکرد سازمانی: ارتباط پیچیده بین استراتژی های مدیریت ریسک و عملکرد کلی موسسات مالی همچنان یک حوزه ابهام اساسی است. کشف تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم چارچوب های مدیریت ریسک بر ثبات مالی، سودآوری و موقعیت رقابتی در تشخیص تأثیر کل نگر تلاش های کاهش ریسک بسیار مهم است.

انطباق پذیری و انعطاف پذیری: در مواجهه با پویایی ریسک در حال تحول و نیروهای بازار برهم زننده، سازگاری و انعطاف پذیری سیستم های مدیریت ریسک در موسسات مالی یک نگرانی حیاتی است. ارزیابی ظرفیت چارچوب های مدیریت ریسک برای انطباق با ریسک های نوظهور و حفظ انعطاف پذیری سازمانی، نیازمند بررسی تجربی است. با بررسی این حوزه های مشکل، این مطالعه تلاش می کند تا رابطه پیچیده بین مدیریت ریسک و عملکرد سازمانی در موسسات مالی را روشن کند و از این طریق به درک دقیقی از الزامات استراتژیک و چالش های ذاتی در جهت یابی در چشم انداز ریسک معاصر کمک کند. در نهایت، تعیین این حوزه های مشکل در اطلاع رسانی تصمیم گیری استراتژیک، تدوین سیاست، و گفتمان علمی مربوط به مدیریت ریسک در موسسات مالی مفید است.

بخش دوم: مبانی پژوهش

مبانی مقاله پژوهشی در مورد عملکرد مدیریت ریسک بر عملکرد موسسات مالی آمده است: ارزیابی اثربخشی شیوه های مدیریت ریسک موجود در کاهش اشکال مختلف ریسکی که موسسات مالی با آن مواجه هستند. ۲. ارزیابی تأثیر عوامل اقتصاد کلان، مانند نوسانات نرخ

بهره، تنش‌های ژئوپلیتیکی، و اصلاحات نظارتی، بر چشم‌انداز مدیریت ریسک موسسات مالی. [۹]

تعیین اثرات مستقیم و غیر مستقیم استراتژی‌های مدیریت ریسک بر ثبات مالی، سودآوری و موقعیت رقابتی موسسات مالی. ۴. بررسی سازگاری و انعطاف‌پذیری سیستم‌های مدیریت ریسک در موسسات مالی در مواجهه با پویایی ریسک در حال تحول و اختلالات بازار.

بخش سوم: روش تحقیق

این مطالعه یک رویکرد ترکیبی را اتخاذ خواهد کرد که شامل روش‌های تحقیق کیفی و کمی است. تحلیل‌های کیفی مستلزم بررسی جامع ادبیات موجود، شامل تحقیقات دانشگاهی، گزارش‌های صنعتی، و دستورالعمل‌های نظارتی برای ایجاد یک پایه نظری برای مطالعه است. تحلیل‌های کمی شامل بررسی تجربی شاخص‌های کلیدی عملکرد، نسبت‌های مالی و معیارهای عملکرد تعدیل‌شده با ریسک است که از صورت‌های مالی موسسات مالی منتخب به دست می‌آیند. داده‌های کمی با استفاده از روش‌های آماری، از جمله تحلیل رگرسیون، تجزیه و تحلیل همبستگی، و معیار عملکرد تجزیه و تحلیل خواهند شد. داده‌های کیفی به صورت موضوعی برای استخراج بینش و الگوهای مربوط به شیوه‌های مدیریت ریسک و تأثیر آنها بر عملکرد سازمانی تجزیه و تحلیل خواهند شد.

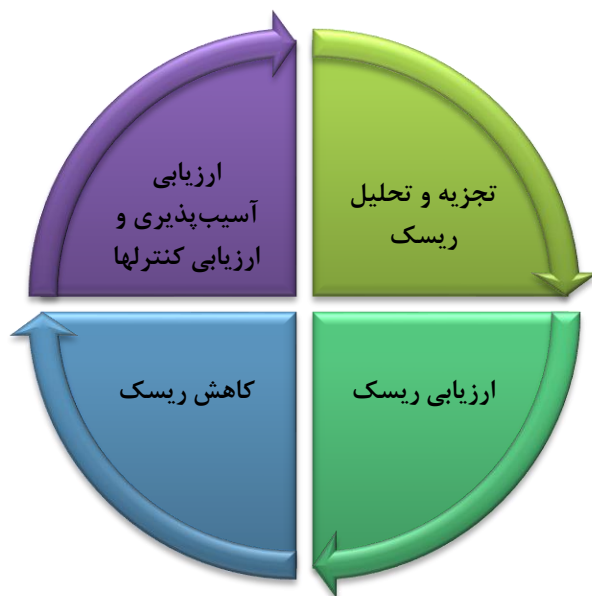
بخش چهارم: اهمیت پژوهش

هدف این مطالعه ارائه بینش‌های عملی برای تصمیم‌گیران، سیاست‌گذاران و ذینفعان صنعت مالی است و از این طریق تصمیم‌گیری استراتژیک، تدوین سیاست و گفت‌وگو علمی مربوط به مدیریت ریسک در موسسات مالی را اطلاع‌رسانی می‌کند. علاوه بر این، یافته‌های این مطالعه

به مجموعه دانش موجود در مورد مدیریت ریسک و عملکرد مؤسسه مالی کمک می کند. این مطالعه به دنبال آن است که با ترکیب یافته ها و مفاهیم به دست آمده از تحقیق، به نتیجه برسد، بنابراین توصیه های عملی برای افزایش شیوه های مدیریت ریسک در مؤسسات مالی و تقویت عملکرد کلی آنها در یک چشم انداز مالی پویا و بی ثبات ارائه می شود. این مبنای مقاله تحقیقی در مورد عملکرد مدیریت ریسک بر عملکرد مؤسسات مالی را تشریح می کند و چارچوبی برای تحلیل جامع این موضوع مهم ارائه می کند.

بخش پنجم: مدیریت ریسک

مدیریت ریسک، فرآیندی است که به مدیران امکان می دهد میان هزینه های عملیاتی و هزینه های مالی اقدامات حفاظتی تعادل برقرار کرده و از طریق حفاظت از فرآیندهای کسب و کار که پشتیبان اهداف سازمان هستند، به منافع مربوطه دست یابند. مدیریت ریسک، یک فرآیند جامع است که به منظور تعیین، شناسایی، کنترل و حداقل نمودن تأثیرات و عواقب رویدادهای احتمالی مورد استفاده قرار می گیرد. هدف مدیریت ریسک، کاهش ریسک اجرایی برخی فعالیت ها و فرآیندها به سطح قابل قبول و کسب تائید مدیریت ارشد است.. [۸]

نمودار شماره ۱: اجزاء تشکیل دهنده مدیریت ریسک ، ..[۸]

بخش ششم: انواع شیوه‌های مدیریت ریسک

روش اجرای Risk Management و مدیریت بحران، نقش مهمی در میزان کارکرد آن دارد. مدیر پروژه باید بتواند درست‌ترین انتخاب را در تمامی مراحل داشته باشد. یعنی استراتژی مدیریت ریسک وابستگی نزدیکی به نوع پروژه و مانع پیش رو دارد. انواع شیوه‌های مدیریت Risk وجود دارد که هر کدام از آن‌ها کارکرد خاص خود را دارند. بهترین راه مقابله و برخورد با ریسک، باید با در نظر گرفتن استراتژی‌های گوناگون انتخاب شود.[۱۰]

۵ روش زیر به عنوان رایج‌ترین شیوه‌های مدیریت و ارزیابی ریسک در نظر گرفته می‌شود:

۱- متوقف کردن فرآیندی که باعث بروز ریسک و خطر می‌شود

گاهی مدیر پروژه باید تصمیم بگیرد که فرایندهای ریسک‌ساز و خطر آفرین را برای مدت زمان مشخص تعلیق کند. این کار با دو هدف انجام می‌شود. اول، حفظ ایمنی پروژه اهمیت دارد. وظیفه شما به سلامت مدیریت کردن پروژه است. دوم، باید از زیان بیشتر جلوگیری کنید. فرآیند خطر آفرین باید برای به حداقل رساندن زیان متوقف شود. این کار زمانی صورت می‌گیرد که نتوانید در مدت زمان کوتاه، راه حل مناسب را شناسایی و پیاده سازی کنید. [۱۱]

۲- پذیرفتن اثر منفی ریسک

در جایی از پروژه ممکن است با وجود اثر منفی، امکان متوقف کردن فرآیندها وجود نداشته باشد. در این صورت وظیفه یک مدیر کنترل و مدیریت زیان‌ها است. شما نمی‌توانید فرآیندها و فعالیت‌ها را متوقف کنید، بنابراین باید زیان را به حداقل محدود نمایید. [۱۱]

۳- کم کردن میزان احتمال بروز ریسک و خطر

با هدف کاهش اثرات منفی ریسک روی پروژه، می‌توان از روش‌های مراقبتی استفاده کرد. وظیفه شما پیشگیری از خطر است. حتی در صورتی که بروز یک ریسک در پروژه اجتناب ناپذیر باشد، می‌توان از گسترش آن جلوگیری کرد. پیشگیری کردن از ریسک‌های بیشتر، یک استراتژی مدیریتی قوی است. [۱۱]

۴- کنترل و کاهش اثرات منفی ریسک

اگر شناسایی ریسک به درستی انجام شود، اثرات منفی آن هم مشخص می‌گردد. اثری که ریسک می‌تواند روی پروژه بگذارد، قابل اندازه‌گیری است. مدیریت ریسک باید همراه با

پذیرش خطرات و زیان‌های احتمالی باشد. در این مرحله می‌توان سعی بر کاهش اثر منفی ریسک داشت. [۱۰]

۵- انتقال ریسک به دیگر بخش‌های سازمان

شاید به نظر اشتباه باشد اما انتقال ریسک به دیگر بخش‌های سازمان پروژه می‌تواند تاب‌آوری آن را بالا ببرد. سهم بودن ریسک در پروژه با بخش‌های دیگر، توانایی کنترل و مدیریت آن را بیشتر می‌کند. [۱۱]

بخش هفتم: موسسه‌های مالی و اعتباری

مؤسسات مالی: مؤسسات مالی به سازمان‌هایی اطلاق می‌شود که طیف وسیعی از خدمات مالی را به افراد، مشاغل و دولت‌ها ارائه می‌کنند. این خدمات اغلب شامل تسهیل تراکنش‌های پولی، فرصت‌های سرمایه‌گذاری، وام‌ها و اشکال مختلف مشاوره مالی است. مؤسسات مالی با هدایت وجوه از کسانی که دارای وجوه اضافی (پس‌انداز) هستند به کسانی که به وجوه نیاز دارند (قرض‌گیرندگان) نقش مهمی در عملکرد اقتصادها ایفا می‌کنند. [۱۲]

بند اول: انواع مؤسسات مالی

بانک‌ها: این مؤسسات سپرده‌های افراد و مشاغل را می‌پذیرند و در عین حال وام و سایر خدمات مالی را نیز ارائه می‌دهند. آنها اغلب به بانک‌های تجاری، بانک‌های خرده‌فروشی و بانک‌های سرمایه‌گذاری طبقه‌بندی می‌شوند. ۲. * اتحادیه‌های اعتباری: * اتحادیه‌های اعتباری مانند بانک‌ها، سپرده‌ها را می‌پذیرند و وام ارائه می‌دهند، اما آنها متعلق به اعضا هستند و معمولاً به جوامع یا گروه‌های خاصی از افراد خدمات ارائه می‌دهند.

شرکت های بیمه: این موسسات انواع مختلفی از محصولات بیمه مانند بیمه عمر، بیمه سلامت و بیمه اموال را برای مدیریت ریسک و حمایت مالی از بیمه شدگان ارائه می کنند.

شرکت های کارگزاری: شرکت های کارگزاری خرید و فروش اوراق بهادار مالی مانند سهام، اوراق قرضه و اوراق مشتقه را به نمایندگی از سرمایه گذاران فردی یا نهادی تسهیل می کنند.

شرکت های مدیریت دارایی: این موسسات، پرتفولیوهای سرمایه گذاری را از طرف افراد، مشاغل یا سایر نهادها مدیریت می کنند و هدف آنها ایجاد بازده سرمایه گذاری شده است.

صندوق بازنشستگی: صندوق های بازنشستگی وجوهی را که برای مزایای بازنشستگی کارمندان کنار گذاشته شده اند، مدیریت می کنند و این وجوه را برای ایجاد بازده و تضمین امنیت مالی بلندمدت بازنشستگان سرمایه گذاری می کنند.

موسسات اعتباری: موسسات اعتباری به طور خاص به سازمان های مالی اطلاق می شوند که عمدتاً به افراد و مشاغل وام و اعتبار می دهند. این موسسات وظیفه اصلی هدایت وجوه از پس انداز کنندگان به وام گیرندگان را بر عهده دارند و نقش کلیدی در ایجاد فعالیت اقتصادی از طریق گسترش اعتبار و خدمات مالی دارند.

بند دوم: انواع موسسات اعتباری

بانک های تجاری: این موسسات نیز نوعی موسسه اعتباری هستند که به افراد و مشاغل وام، رهن و خطوط اعتباری ارائه می کنند. ۲. وام دهندگان غیر بانکی: این دسته شامل موسسات

مالی می شود که اعتبار و وام ارائه می دهند اما به عنوان بانک های سنتی طبقه بندی نمی شوند. به عنوان مثال می توان به پلتفرم های وام دهی همتا به همتا، مؤسسات مالی خرد و وام دهندگان آنلاین اشاره کرد.

اتحادیه های اعتباری: همانطور که قبلاً ذکر شد، اتحادیه های اعتباری هم به عنوان مؤسسات مالی و هم مؤسسات اعتباری عمل می کنند و به اعضای خود وام و خدمات اعتباری ارائه می دهند.

این مؤسسات به طور جمعی زیرساخت های مالی را فراهم می کنند که از فعالیت های اقتصادی و مدیریت منابع پولی در یک جامعه حمایت می کند.

بخش هشتم: نگاهی اجمالی به پیشینه پژوهش

حسن و همکاران ۱۳۹۹ پژوهشی تحت عنوان ریسک نقدینگی، ریسک اعتباری و ثبات در بانک های اسلامی و متعارف انجام دادند. هدف از این مقاله ارزیابی و مقایسه ریسک نقدینگی بانک های اسلامی با بانک های متعارف است. در ابتدا به بررسی رابطه بین نقدینگی و ریسک اعتباری می پردازیم. با استفاده از رویکرد معادلات ساختاری همزمان، بر روی مجموعه ای از داده های جامع از ۵۲ بانک اسلامی و متعارف، که برای دوره ۲۰۰۷-۲۰۱۵، از کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی انتخاب شده، ما دریافتیم که ریسک اعتباری و ریسک نقدینگی رابطه منفی دارند. سپس به بررسی رابطه بین ریسک نقدینگی و ثبات پراختیم که فقط در بانک های اسلامی یک رابطه ی منفی وجود داشت ما در نهایت نشان دادیم که مدیریت ریسک در بانک های اسلامی بهتر از بانک های متعارف است.

نتیجه گیری

در نتیجه، این مطالعه بینش های ارزشمندی را در مورد تأثیر شیوه های مدیریت ریسک بر عملکرد مؤسسات مالی ارائه کرده است. از طریق تجزیه و تحلیل جامع از استراتژی های مختلف مدیریت ریسک و همبستگی آنها با معیارهای عملکرد مالی، چندین یافته کلیدی به دست آمده است.

اولاً، بدیهی است که یک چارچوب مدیریت ریسک مؤثر و قوی برای پایداری و سودآوری مؤسسات مالی بسیار مهم است. این مطالعه به طور مداوم نشان داده است که مؤسسات با سیاست ها و رویه های مدیریت ریسک به خوبی تعریف شده، عملکرد مالی بالاتری از خود نشان می دهند، همانطور که با نوسانات کمتر در سود، کاهش زیان اعتباری و افزایش ثبات کلی مشهود است. علاوه بر این، این تحقیق اهمیت شناسایی ریسک فعال و استراتژی های کاهش را در کاهش تهدیدات بالقوه برای سلامت مالی مؤسسات برجسته کرده است. مؤسسات مالی با اجرای ابزارهای پیشرفته ارزیابی ریسک، ترکیب سناریوهای تست استرس، و پرورش فرهنگ آگاهی از ریسک، می توانند انعطاف پذیری خود را در برابر شوک های اقتصادی خارجی و تغییرات نظارتی تقویت کنند.

علاوه بر این، این مطالعه نقش محوری فناوری و تجزیه و تحلیل داده ها را در شیوه های مدیریت ریسک مدرن روشن کرده است. ادغام فناوری های نوآورانه مانند یادگیری ماشینی، هوش مصنوعی و تجزیه و تحلیل داده های بزرگ، مؤسسات را قادر می سازد تا تصمیم های ریسک مبتنی بر داده ها و در زمان واقعی اتخاذ کنند، در نتیجه بهینه سازی معاوضه ریسک و بازده آنها و تسهیل تخصیص منابع بهبود یافته است.

علاوه بر این، برای مؤسسات مالی ضروری است که به پیوستگی دسته‌های ریسک مختلف اذعان داشته باشند و رویکردی یکپارچه را برای مدیریت ریسک اتخاذ کنند. مؤسسات با پذیرش دیدگاهی جامع از ریسک‌های شامل ریسک‌های اعتباری، بازار، عملیاتی و نقدینگی، می‌توانند به درک جامع‌تری از نمایه ریسک خود دست یابند و تخصیص سرمایه و بازدهی تعدیل شده بر اساس ریسک را بهینه کنند. در نتیجه، یافته‌های این مطالعه بر اهمیت حیاتی شیوه‌های مدیریت ریسک در شکل‌دهی عملکرد و رقابت مؤسسات مالی در محیط عملیاتی پیچیده و پویا امروزی تأکید می‌کند. مؤسسات با پرورش فرهنگ آگاهی از ریسک، بهره‌گیری از راه‌حل‌های فن‌آوری پیشرفته و پذیرش رویکردی یکپارچه برای مدیریت ریسک، می‌توانند انعطاف‌پذیری خود را تقویت کنند، رشد پایدار را هدایت کنند و ارزش سهامداران را در بلندمدت افزایش دهند. امید است که بینش‌های حاصل از این مطالعه به عنوان منبعی ارزشمند برای مؤسسات مالی، تنظیم‌کننده‌ها و سیاست‌گذاران در تلاش آنها برای تقویت بیشتر چارچوب مدیریت ریسک و حفظ ثبات و یکپارچگی سیستم مالی جهانی باشد.

جدول شماره ۱: مزایای بهره‌گیری از مدیریت ریسک بر عملکرد موسسه‌های مالی

ردیف	عنوان	توضیحات
۱	افزایش ثبات و انعطاف پذیری	کاهش نوسانات: شیوه‌های موثر مدیریت ریسک به کاهش تاثیر نوسانات بازار، رکود اقتصادی و سایر شوک‌های خارجی کمک می‌کند و در نتیجه نوسانات درآمد و ارزش دارایی مؤسسات مالی را به حداقل می‌رساند.

		تست استرس: با انجام تست های استرس و تحلیل سناریوهای دقیق، موسسات می توانند بهتر برای شرایط نامطلوب آماده شوند و انعطاف پذیری خود را در برابر خطرات سیستمی افزایش دهند و از ادامه عملیات و ثبات اطمینان حاصل کنند.
۲	بهبود عملکرد مالی	زیان های اعتباری کمتر: مدیریت ریسک فعال به موسسات امکان می دهد تا ریسک های اعتباری را شناسایی و به حداقل برسانند و در نتیجه نرخ های نکول کمتر، کاهش وام های غیرجاری و افزایش کیفیت دارایی ها را به همراه دارد. تخصیص بهینه سرمایه: با ارزیابی و مدیریت ریسک های مختلف، موسسات مالی می توانند سرمایه خود را با کارایی بیشتری تخصیص دهند، بازده تعدیل شده بر اساس ریسک را به حداکثر برسانند و عملکرد مالی کلی خود را تقویت کنند.
۳	مزیت رقابتی و نوآوری	پیروی از انطباق: مدیریت ریسک موثر، انطباق با الزامات نظارتی را تسهیل می کند و تضمین می کند که مؤسسات در آستانه های ریسک مجاز عمل می کنند و استانداردهای کفایت سرمایه نظارتی را رعایت می کنند. کاهش ریسک شهرت: شیوه های صحیح مدیریت ریسک با جلوگیری از رسوایی های احتمالی مرتبط با ریسک، کلاهبرداری یا

		مسائل عدم انطباق، به حفظ شهرت موسسه کمک می کند.
۴	انطباق مقررات و شهرت	تصمیم گیری مبتنی بر ریسک: با گنجانیدن ارزیابی ریسک در فرآیندهای تصمیم گیری استراتژیک، موسسات می توانند تصمیمات تجاری آگاهانه و محتاطانه تری اتخاذ کنند و مزیت رقابتی در بازار به دست آورند. پیشرفت های فناوری: پذیرش راه حل های مدیریت ریسک مدرن، مانند تجزیه و تحلیل داده های پیشرفته و ابزارهای مدل سازی ریسک، نوآوری را تقویت می کند و توسعه استراتژی های مدیریت ریسک را تسهیل می کند.

منابع و مآخذ

الف) منابع فارسی

۱. صفری، س.؛ ابراهیمی شقاقی، م. و شیخ، م.ج. ۱۳۹۰ مدیریت ریسک اعتباری مشتریان حقوقی در بانک های تجاری با رویکرد تحلیل پوششی داده ها (رتبه بندی اعتباری)، پژوهش های مدیریت در ایران، دوره ۱۴، شماره ۴، ۱۳۷-۱۶۴

۲. طالب نیا، قدرت اله؛ تقی زاده خانقاه، وحید؛ حشمت، نسا؛ ۱۳۹۵، "ارتباط بین چرخه عمر شرکت و خطر سقوط قیمت سهام با تاکید بر عدم تقارن اطلاعاتی و رویکرد رفتاری" مجله حسابداری ارزشی و رفتاری، شماره ۲، صفحه ۲۱۵ تا ۲۳۹.

۳. قائمی لیلا. بررسی مدیریت ریسک نقدینگی و اعتباری در پیشگیری از بحران بانکی (مطالعه موردی: بانک شهر ۱۳۹۶

۴. قدسی پور، سید، حسن، سالاری، میثم، دلاوری، وحید. ۱۳۹۱ ارزیابی ریسک اعتباری شرکت های وام گیرنده از بانک با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی فازی شبکه عصبی ترکیبی درجه بالا". تهران: نشریه بین المللی مهندسی صنایع و مدیریت تولید (دانشگاه علم و صنعت). شماره ۱، جلد ۲۳، خرداد ۱۳۹۱، صص: ۴۴-۵۴.

ب) منابع لاتین

°Aboagye, A. Q and J. Otieku, (۲۰۱۰), "Are Ghanaian MFIs' Performance Associated with Corporate Governance?" Corporate Governance, vol 10, no.3, 307-320.

٦. Achariya, V.V and Pedersen, LH, ٢٠١٥, Asset Pricing With Liquidity Risk, Jurnal of Financial Economics. Agosto and Co., 5th Floor, UBA House, Lagos (accessed from www.agusto.com).

٧. Ahmad, N.H. and Ariff, M. (٢٠٠٧). Multi-country Study of Bank Credit Risk Determinants, International Journal of Banking and Finance, 5(1), 135-152.

٨. Ajinkya, B., Bhojraj, S. & Sengupta, P. (٢٠١٥). The association between outsider directors and institutional investors and the properties of management earning forecast. Journal of Accounting Research, 43,

٩. Al- Tamimi, H. A. H., & Al- Mazrooei, F. M. (٢٠٠٧). Banks' risk management: a comparison study of UAE national and foreign banks. The Journal of Risk Finance.

١٠. Al-Khouri, R. (٢٠١١). Assessing the Risk and Performance of the GCC Banking Sector. International Journal of Finance and Economics, ISSN 1450-2887, Issue65, 72-8.

١١. Coopers., Pricewaterhouse. (٢٠٠٢). Taming uncertainty: riskmanagement for the entire enterprise.

١٢. D' Arcy, Stephen P. and Brogan, John C. (٢٠٠١). Enterprise riskmanagement. Journal of Risk